

สรุปผล

การศึกษาถึงอิทธิพลของช่วงวันปลูกต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของถั่วลิสง 3 พันธุ์ สรุปผลได้ดังนี้

1. ถั่วลิสงที่ปลูกในช่วงวันปลูกฤดูหนาว (20 ธันวาคม) มีผลผลิตสูงกว่าถั่วลิสงที่ปลูกฤดูร้อน (15 มีนาคม) และต้นฤดูฝน (24 พฤษภาคม) เนื่องจากถั่วลิสงในช่วงการสะสมน้ำหนักเมล็ด (pod filling period) ยาวขึ้นและในช่วงดังกล่าวถั่วลิสงยังคงรักษาพื้นที่ใบไว้ได้ในระดับสูง ทำให้มีการรับแสงได้มาก ขณะเดียวกันตลอดช่วงถั่วลิสงได้รับพลังงานแสงสะสมมากกว่าทุกช่วงวันปลูก การสะสมน้ำหนักแห้งได้มากกว่าในช่วงวันปลูกอื่น แม้จะได้รับอุณหภูมิต่ำในช่วงแรกแต่ก็ไม่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตมากนัก เนื่องจากอุณหภูมิต่ำสุดต่ำกว่า 20 องศาเซลเซียสในช่วงการงอก และก่อนการออกดอกทำให้การเจริญเติบโตชะงักเท่านั้น หลังจากนั้นก็สามารถฟื้นตัวชดเชยกันได้

2. ช่วงวันปลูกต้นฤดูฝน ถั่วลิสงมีการเจริญเติบโต สะสมน้ำหนักแห้งถึงระดับสูงสุดได้เร็วและพุ่มใบชนกันได้เร็ว แต่เนื่องจากการระบาดของโรคทางใบในช่วงการสะสมน้ำหนักฝักทำให้พื้นที่ใบและเปอร์เซ็นต์การรับแสงลดลง นอกจากนี้มีโรคโคนเน่าขาวเกิดขึ้นในช่วงใกล้เก็บเกี่ยว จำนวนต้นลดลงคิดเป็น 78 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนต้นเก็บเกี่ยวเฉลี่ยจากทุกวันปลูก และน้ำหนักฝักลดลงเป็น 20 เปอร์เซ็นต์ของช่วงวันปลูกฤดูหนาว ทำให้มีผลผลิตลดลง

2. ในช่วงวันปลูกฤดูร้อน สามารถปลูกถั่วลิสงได้ภายใต้สภาพการให้น้ำชลประทาน โดยที่ถั่วลิสงมีน้ำหนักฝักต่ำกว่าการปลูกในฤดูหนาวเพียง 16 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากมีอุณหภูมิสูงในช่วงต้นฤดูปลูกทำให้การเจริญเติบโตช้า จากนั้นก็สามารถฟื้นตัวสร้างน้ำหนักแห้งและผลผลิตได้ในระดับที่ใกล้เคียงกับการปลูกในฤดูหนาว

3. ถั่วลิสงพันธุ์ขอนแก่น 60-3 มีแนวโน้มให้ผลผลิตสูงกว่า พันธุ์ไทนาน 9 และสข. 38 เมื่อปลูกช่วงฤดูร้อนและต้นฤดูฝน เนื่องจาก พันธุ์ขอนแก่น 60-3 ค่อนข้างต้านทานต่อโรคทางใบซึ่งมักเกิดขึ้นในช่วงฤดูฝนได้มากกว่าพันธุ์ไทนาน 9 และสข. 38 แต่ถั่วลิสงพันธุ์ขอนแก่น 60-3 มีแนวโน้มให้ผลผลิตต่ำกว่าทั้งสองพันธุ์เมื่อปลูกในช่วงฤดูหนาว สาเหตุจากอุณหภูมิต่ำในช่วงต้นฤดูทำให้พันธุ์ขอนแก่น 60-3 อายุยาวมากขึ้น จึงกระทบผลในช่วงเก็บเกี่ยวมีฝักเน่าเสียหายมากกว่าในพันธุ์อื่น อีกทั้งอาจทำให้การลดความชื้นหลังการเก็บเกี่ยวมีปัญหาได้ ดังนั้น การปลูกถั่วลิสงในช่วงฤดูหนาวควรปลูกพันธุ์ขอนแก่น 60-3 ให้เร็วกว่าวันที่ 20 ธันวาคมเล็กน้อย